

Danh Hiệu Của Tín Đồ Cơ Đốc (9)

Nô Lệ Của Công Nghĩa (2)

Rô-ma 6:13

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo phần thứ nhất của danh hiệu “Nô lệ của công nghĩa”. Nô lệ của công nghĩa tức là nô lệ của Chúa Trời và Chúa Giê-su Christ. Một người nô lệ thì phải hoàn toàn vâng phục người chủ. Chính là khi ta trở thành nô lệ của công nghĩa thì ta mới thoát ra khỏi ràng buộc của tội lỗi, nếu chúng ta không phải là nô lệ của công nghĩa thì chúng ta vẫn là nô lệ của tội lỗi. Chúa Giê-su nói rằng nếu ta vâng giữ lời dạy của Chúa, thì Chúa không coi ta là nô lệ, Chúa coi ta là bạn hữu vậy và Chúa sẽ cho chúng ta biết mọi điều Chúa đã nghe từ Đức Cha.

Hôm nay chúng ta sẽ học tiếp phần thứ hai của danh hiệu “Nô lệ của công nghĩa”, chúng ta muốn tìm hiểu về chức vụ của ta.

Hiển Dâng Chính Mình Và Chi Thể Của Mình Cho Chúa Trời Để Làm Dụng Cụ Của Công Nghĩa

Rô-ma 6:13. ¹³ Đừng hiển dâng chi thể của mình cho tội lỗi thành ra dụng cụ cho sự gian ác, nhưng hãy hiển dâng chính mình cho Chúa Trời như những người sống lại từ cõi chết, và hiển dâng chi thể của mình cho Chúa Trời để làm dụng cụ cho sự công nghĩa.

Câu Kinh Thánh này dạy rằng chúng ta không nên hiển dâng chi thể của mình cho tội lỗi thành ra dụng cụ cho sự gian ác, nhưng hãy hiển dâng chính mình và chi thể của mình cho Chúa Trời để làm dụng cụ cho sự công nghĩa.

Các bạn muốn làm dụng cụ của công nghĩa hay là dụng cụ của gian ác? Các bạn đừng nghĩ rằng miễn là ta tin vào Chúa Trời thì ta thuộc về Ngài và ta không còn nằm dưới quyền hành của ma quỷ nữa, chứ ta không cần trở thành dụng cụ của công nghĩa. Hỡi các bạn ơi, nếu bạn không muốn làm dụng cụ của công nghĩa, thì bạn sẽ là dụng cụ của gian ác cho dù bạn không phải cố ý muốn giúp đỡ quyền hành của ma quỷ. Tại sao vậy? Bây giờ để tôi giải thích cho các bạn từng bước một.

Nô Lệ Của Công Nghĩa (2)

Đức tin chân thành trong Kinh Thánh thì luôn luôn gồm có sự vâng phục. Khi nói đến vâng phục Chúa Trời thì ta phải vâng phục hoàn toàn 100%, nếu ta chỉ vâng phục 60%, hay 80%, hay 90%, nhưng không phải 100% thì ta vẫn là không vâng phục Ngài. Khi lời của Chúa Trời đã nói rằng ta phải hiến dâng chính mình và chi thể của mình cho Ngài để làm dụng cụ cho công nghĩa, nhưng ta lại không chịu làm dụng cụ của công nghĩa, thì ta đã phản nghịch lại lời của Ngài rồi. Từ sự phản nghịch trong thái độ tâm trạng sẽ đưa đến sự phản nghịch trong hành động việc làm, dần dần ta sẽ làm những việc trái với lời dạy của Chúa Trời. Khi ta làm những việc trái với lời dạy của Ngài, chẳng những ta phạm tội và ta trở thành nô lệ của tội lỗi, mà những việc ta làm còn làm hại đến người khác và gây ra ảnh hưởng xấu xa trong xã hội, không chừng người khác cũng bị hành động của ta ảnh hưởng rồi họ cũng đi làm những việc tội lỗi.

Khi càng nhiều người phạm tội thì thế lực của tội lỗi càng mạnh và sự điều khiển của ma-qui trên thế gian này càng gia tăng hơn. Bởi vậy khi ta làm những việc trái với lời dạy của Chúa Trời, thì ta đã trợ giúp cho quyền hành khổng lồ của ma qui trên thế gian này và ta trở thành dụng cụ cho sự gian ác. Ngược lại nếu ta hiến dâng sức lực, tài năng và cả cuộc sống của mình để phụng sự cho công nghĩa của Chúa Trời, thì hành động của ta sẽ gây ra ảnh hưởng tốt lành trong xã hội, người đời sẽ nhìn thấy vinh diệu của Chúa Trời qua cuộc sống của ta, và ta trở thành dụng cụ cho công nghĩa.

Chồng tôi và tôi đã hiến dâng tất cả những gì ta có và cả cuộc sống của mình để truyền giảng Tin Lành cho người đời. Cũng có nhiều anh chị em Tín Đồ mặc dầu không có trở thành người truyền đạo, nhưng họ hết lòng hết sức phụng sự Hội Thánh, họ trông nom giúp đỡ người già cả, an ủi người bệnh tật, và họ cũng rao truyền Tin Lành cho những người xung quanh v.v. Những anh chị em này đã hiến dâng chi thể của mình cho Chúa Trời để làm dụng cụ cho sự công nghĩa.

Nếu chúng ta muốn làm dụng cụ cho sự công nghĩa thì ta phải làm gì ?

Chúng Ta Phải Trung Tín Trong Mọi Việc Chúa Trời Giao Cho Ta Làm

Đầu tiên một người nô lệ của Chúa Trời thì phải trung tín trong mọi việc Ngài giao cho ta làm.

Dân Số Ký 12:7. ⁷ Môi-se tôi tớ của ta không phải như vậy, người thật trung tín trong cả nhà ta.

Rô-ma 6:13

Chúa Trời Gia-vê phán rằng Môi-se là tô-tớ trung-tín trong cả nhà của Ngài. Trong cả nhà của Chúa Trời tức là trong Nước Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 25:14 – 30. ¹⁴ “Nước Thiên Đàng sẽ giống như một người kia sắp đi xa nên gọi các tô-tớ lại để giao tài sản mình cho họ. ¹⁵ Chủ giao cho người này năm ta-lâng, người kia hai ta-lâng, người nọ một ta-lâng, tùy theo khả năng của mỗi một người; rồi chủ lên đường. ¹⁶ Người đã nhận lãnh năm ta-lâng lập tức đi buôn bán và làm lợi được năm ta-lâng nữa. ¹⁷ Người đã nhận lãnh hai ta-lâng cũng vậy, làm lợi được hai ta-lâng nữa. ¹⁸ Nhưng người chỉ nhận lãnh một ta-lâng thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu tiền của chủ. ¹⁹ Sau đó khá lâu, chủ của những tô-tớ ấy trở về tính sổ với họ. ²⁰ Người đã nhận lãnh năm ta-lâng đến và đem năm ta-lâng khác nữa thưa rằng: “Thưa chúa, chúa đã cho tôi năm ta-lâng; đây này, tôi đã làm lợi được năm ta-lâng nữa.” ²¹ Chủ nói với người rằng: “Hỡi tô-tớ ngay lành trung-tín kia, được lắm; người đã trung-tín trong vài việc nhỏ, ta sẽ lập người cai quản nhiều việc; hãy đến vào sự vui mừng của chúa ngươi.” ²² Người đã nhận lãnh hai ta-lâng cũng đến và thưa rằng: “Thưa chúa, chúa đã cho tôi hai ta-lâng; đây này, tôi đã làm lợi được hai ta-lâng nữa.” ²³ Chủ nói với người rằng: “Hỡi tô-tớ ngay lành trung-tín kia, được lắm; người đã trung-tín trong vài việc nhỏ, ta sẽ lập người cai quản nhiều việc; hãy đến vào sự vui mừng của chúa ngươi.” ²⁴ Người đã nhận lãnh một ta-lâng cũng đến và thưa rằng: “Thưa chúa, tôi biết chúa là người nghiêm ngặt, gặt trong chỗ mình không gieo và thu trong chỗ mình không rải, ²⁵ tôi sợ và đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới đất; đây này, vật của chúa xin trả lại cho chúa.” ²⁶ Nhưng chủ đáp rằng: “Hỡi tô-tớ gian ác và lười biếng kia, ngươi biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và thu trong chỗ ta không rải, ²⁷ vậy thì ngươi phải giao tiền bạc của ta cho ngân hàng, rồi khi ta trở về ta sẽ nhận được cả vốn và lời. ²⁸ Vậy, các ngươi hãy lấy ta-lâng của người này đi mà cho kẻ có mười ta-lâng. ²⁹ Vì kẻ nào đã có thì sẽ được cho thêm, và người sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì ngay cái đang có cũng bị cất đi luôn. ³⁰ Còn tên tô-tớ vô dụng kia, hãy quăng nó ra chỗ tối tăm bên ngoài; ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.”

Đây là một ví dụ, Chúa Giê-su dùng ví dụ này để giảng dạy về phần thưởng và hình phạt cho Tín Đồ Cơ Đốc khi Chúa trở về thế gian này. Chúa không phải nói rằng Tín Đồ Cơ Đốc thì phải đi buôn bán để làm lợi rất nhiều tiền dâng lên cho Chúa. Chúa không muốn tiền bạc của quý của ta, điều mà Chúa muốn là một tấm lòng trung-tín của ta. Ở đây Chúa chỉ là dùng tiền bạc để làm ví dụ thôi. Trước khi đi xa, người chủ gọi 3 người tô-tớ đến và giao cho mỗi một người một số tiền bạc. Những món tiền bạc đó là tượng trưng cho những tài

Nô Lệ Của Công Nghĩa (2)

năng mà Chúa đã ban cho ta. Chúng ta có thể rút ra những bài học thuộc linh quý báu từ ví dụ này.

Người tô tớ thứ nhất nhận được 5 ta-lâng, người dùng cả 5 ta-lâng vào việc buôn bán và lời được 5 ta-lâng khác. Người tô tớ thứ nhì nhận được 2 ta-lâng, người cũng dùng cả 2 ta-lâng vào việc buôn bán và lời được 2 ta-lâng khác. Hai người tô tớ này đều dùng 100% số tiền chủ giao cho để làm buôn bán và đều lời được 100%; khi người chủ trở về, họ đều được người chủ khen ngợi. Tương tự như vậy chúng ta cũng phải sử dụng 100% tài năng của mình để phụng sự Chúa Trời, chứ ta không nên giữ lại một chút gì cho riêng mình. Tất cả mọi điều ta có đều do Chúa Trời ban cho, ta nên hiến dâng lại hết thảy những điều đó cho Ngài để Ngài sử dụng. Đó là bài học thứ nhất.

Còn người tô tớ thứ ba chỉ giấu lại món tiền người chủ giao cho, khi chủ trở về thì người trả lại món tiền đó cho chủ. Người chủ phán rằng tô tớ này là gian ác và lười biếng. Các bạn có ngạc nhiên không? Tô tớ này đâu có làm việc gian ác, người quả thật là lười biếng, nhưng người đâu phải là gian ác, phải không? Hỡi các bạn ơi, tôi vừa mới nói ở trên, nếu ta không làm dụng cụ cho sự công nghĩa, thì ta sẽ trở thành dụng cụ cho sự gian ác. Người tô tớ này giấu kín tài năng của mình, người không chịu sử dụng tài năng của mình để hầu việc Chúa Trời. Khi người làm như vậy, thì người không muốn làm dụng cụ cho sự công nghĩa, cho nên người đã trở thành dụng cụ cho sự gian ác mà người còn không hay biết nữa. Bởi vậy người chủ phán rằng tô tớ này là gian ác và lười biếng, người là gian ác vì người đã trở thành dụng cụ cho sự gian ác rồi. Đó là bài học thứ hai, nếu chúng ta không sử dụng tài năng Chúa Giê-su ban cho ta để hầu việc Chúa Trời thì ta là tên tô tớ gian ác và lười biếng.

Người chủ ra lệnh lấy đi 1 ta-lâng của tô tớ thứ ba mà giao cho người tô tớ có 10 ta-lâng, "Vì kẻ nào đã có thì sẽ được cho thêm, và người sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì ngay cái đang có cũng bị cất đi luôn". Có người sẽ nghĩ rằng như vậy thì hình như có vẻ bất công, tại sao người kia có 10 ta-lâng rồi mà chủ còn cho thêm nó nữa để nó được dư dật, còn tô tớ này chỉ có 1 ta-lâng mà lại bị cất đi luôn. Hỡi các bạn ơi, Chúa ban tài năng cho ta không phải để cho ta tự hào tự khoe, Chúa muốn ta sử dụng những tài năng đó để rao truyền Tin Lành, để làm việc hữu ích cho Hội Thánh và cho người đời. Nếu chúng ta không sử dụng những tài năng đó, thì cho dù ta có những tài năng đó cũng vô ích, có cũng như không, vậy thì giữ làm chi. Cho nên Chúa lấy lại những tài năng đó và ban cho kẻ có 10 ta-lâng, vì người này siêng năng và trung tín, người dùng hết thảy tài năng của mình để hầu việc Chúa Trời, người được càng nhiều tài năng thì người hầu việc Ngài càng hữu hiệu hơn. Bởi vậy cho thêm nó 1 ta-lâng nữa là phải! Đó là bài học thứ ba, nếu ta không sử dụng tài

Rô-ma 6:13

năng của mình để hầu việc Chúa Trời, thì ta sẽ mất đi tài năng đó. Ngược lại nếu ta sử dụng hết thảy tài năng của mình để hầu việc Chúa Trời, thì ta sẽ được ban cho càng nhiều tài năng.

Sau cùng người chủ ra lệnh trừng phạt người tôi tớ gian ác và lười biếng đó. Xin các bạn hãy để ý, sự trừng phạt đó là bị quăng ra chỗ tối tăm ở bên ngoài, như vậy có nghĩa là chúng ta sẽ không được ở cùng với Chúa Trời và Chúa Giê-su, ta sẽ mất đi ơn cứu chuộc. Đó là bài học thứ tư.

Người tôi tớ thứ nhất lời được 5 ta-lâng vì người nhận được 5 ta-lâng làm tiền vốn, người thứ nhì lời được 2 ta-lâng vì người chỉ nhận được 2 ta-lâng làm tiền vốn, rốt cuộc cả hai người đều được chủ khen ngợi. Mỗi một người Tín Đồ Cơ Đốc có tài năng khác nhau, có người được tài năng hiểu biết về lời dạy của Chúa Trời và tài năng giảng luận, họ có thể giảng dạy lời của Ngài. Có người thì chỉ biết nấu cơm trông nom đứa bé thôi, họ có thể nấu cơm trong các buổi họp của Hội Thánh hoặc là trông nom đứa bé cho các anh chị em. Chúa Trời hiểu biết mọi sự, Ngài hiểu rõ tấm lòng của ta. Miễn là ta trung tín siêng năng trong công việc của Ngài, bất cứ ta là diễn gia hùng mạnh hoặc chỉ là đầu bếp nấu cơm và trông nom đứa bé, Ngài vẫn rất hài lòng với chúng ta. Đó là bài học thứ năm.

Lu-ca 16:10. ¹⁰ Ai trung tín trong việc rất nhỏ thì cũng trung tín trong việc lớn; ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ thì cũng bất nghĩa trong việc lớn.

Nếu ta trung tín trong việc nhỏ, thì dần dần Chúa Trời sẽ giao cho ta việc quan trọng hơn. Nếu ta không trung tín trong việc nhỏ thì Ngài sẽ không giao cho ta việc lớn. Khi Chúa Trời giao công việc cho ta, bất cứ là việc lớn hay việc nhỏ, chúng ta cũng phải hết lòng hết sức mà làm cho tốt. Ta làm việc cho Chúa Trời không phải vì lợi ích riêng thích thú riêng của mình, ta chỉ mong rằng khi Chúa Giê-su trở về, Chúa sẽ hài lòng về công việc ta làm và khen rằng, "Hỡi tôi tớ ngay lành trung tín kia, được lắm!" Đó mới là điều ta ham muốn tìm cầu.

Chúng Ta Hầu Việc Người Ta Nhưng Ta Không Bao Giờ Là nô Lệ Của Người Ta

Chúng ta là nô lệ của công nghĩa, chúng ta hẳn phải hầu việc Chúa Trời, mà đồng thời chúng ta cũng phải hầu việc người ta nữa; nhưng ta phải để ý, cho dù ta hầu việc người ta, nhưng ta không bao giờ trở thành nô lệ của người ta.

Nô Lệ Của Công Nghĩa (2)

Giăng 13:1 – 17. ¹ Trước ngày lễ Vượt Qua, Chúa Giê-su biết giờ mình phải lìa thế gian để trở về cùng Đức Cha đã đến rồi; Chúa đã yêu những kẻ thuộc về mình trong thế gian, thì Chúa yêu cho đến cuối cùng. ² Đương bữa ăn tối (ma quỷ đã đặt mưu phản bội Chúa vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con của Si-môn), ³ Chúa Giê-su biết rằng Đức Cha đã giao mọi sự trong tay mình, và mình đã đến từ Chúa Trời và sắp về với Chúa Trời, ⁴ nên Chúa đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn quấn ngang lưng mình. ⁵ Rồi Chúa đổ nước vào chậu, và bắt đầu rửa chân cho môn đồ, lại lấy khăn quấn ngang lưng mà lau chân cho. ⁶ Vậy Chúa đến cùng Si-môn Phi-e-rơ, thì người thưa rằng: “Chúa ôi, chính Chúa lại rửa chân cho tôi sao?” ⁷ Chúa Giê-su đáp rằng: “Hiện nay người chẳng hiểu việc ta làm, nhưng về sau sẽ biết.” ⁸ Phi-e-rơ thưa rằng: “Chúa sẽ chẳng rửa chân tôi bao giờ!” Chúa Giê-su đáp rằng: “Nếu ta không rửa cho người, người chẳng có phần gì với ta hết.” ⁹ Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: “Lạy Chúa, thế thì chẳng những rửa chân mà thôi, lại rửa cả tay và đầu nữa!” ¹⁰ Chúa Giê-su đáp rằng: “Ai đã tắm rồi chỉ cần rửa chân, thì được sạch cả. Và các người đã được sạch rồi, nhưng không phải tất cả đều sạch.” ¹¹ Vì Chúa đã biết ai sẽ phản bội Chúa; bởi vậy Chúa phán rằng: “Các người chẳng phải hết thảy đều được tinh sạch.” ¹² Sau khi đã rửa chân cho các môn đồ, Chúa mặc áo lại, ngồi vào bàn mà nói rằng: “Các người có hiểu việc ta đã làm cho các người chẳng? ¹³ Các người gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; Các người nói phải, vì ta thật vậy. ¹⁴ Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. ¹⁵ Vì ta đã làm gương cho các người để các người cũng nên làm như ta đã làm cho các người vậy. ¹⁶ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, tôi tớ chẳng lớn hơn chủ mình, sứ giả cũng chẳng lớn hơn kẻ sai mình. ¹⁷ Nếu các người biết những sự này thì có phúc miễn là các người làm theo.”

Đoạn Kinh Thánh này thuật lại câu chuyện Chúa Giê-su rửa chân cho các môn đồ. Rửa chân cho người ta là một công việc thấp hèn, thông thường người nô lệ thì phải rửa chân cho chủ mình. Chúa Giê-su đã tự hạ mình xuống làm công việc của người nô lệ để hầu hạ các môn đồ. Chúa để lại một gương mẫu cho ta, nếu chúng ta muốn đi theo bước chân của Chúa thì chúng ta cũng phải rửa chân lẫn cho nhau. Ở đây tôi nói rõ cho các bạn biết, ý nghĩa của câu nói “rửa chân lẫn cho nhau” thì rất sâu xa uyên thâm, chúng ta không nên chỉ hiểu theo nghĩa đen thôi. Hôm nay tôi không có thì giờ giải thích ý nghĩa của câu nói này; hôm nay tôi chỉ muốn nói về một phương diện thôi, đó là thái độ phụng sự lẫn nhau.

Chồng tôi và tôi phụng sự Chúa Trời đã hai mươi mấy năm trời, trước kia chúng tôi phụng sự ở các hội thánh ở Singapore, Philippines, Úc Đại Lợi và Hong Kong. Chồng tôi và tôi thay phiên giảng luận vào ngày Chúa Nhật và hướng dẫn buổi học tập Kinh Thánh, chúng

Rô-ma 6:13

tôi đi viếng thăm trông nom người già cả, đồng thời tôi còn nấu cơm và trông nom đứa bé và dạy lớp học Kinh Thánh cho trẻ con, chúng tôi còn quét dọn giáo đường nữa. Trong bất cứ việc gì tôi làm, tôi đều hết lòng hết sức mà làm cho tốt. Tôi nấu cơm không hay, thì tôi ráng học hỏi theo những người có tài nấu cơm; tôi không biết trông nom đứa bé, thì tôi cầu nguyện xin Chúa Trời ban cho tôi lòng thương nhẫn nại và hiểu biết tâm lý của đứa bé. Miễn là việc gì hữu ích cho nước Chúa Trời, tôi đều vui lòng hết sức mà làm. Mục đích của tôi là làm sáng Danh của Chúa Trời Gia-vê, khiến người ta thấy rõ nhân từ thương xót thánh sạch của Ngài và thu hút người đời trở về với Ngài. Nói tóm lại, tôi hầu hạ phụng sự người ta là hoàn toàn vì nước Chúa Trời và ơn cứu chuộc của người ta.

1 Cô-rinh-tô 7:23. ²³ Anh em đã được mua chuộc bằng giá cao, đừng trở nên nô lệ của người ta.

Sứ đồ Phao-lô giảng dạy rằng chúng ta đã được mua chuộc bằng giá cao, đó là huyết báu của Con của Chúa Trời, cho nên ta là nô lệ của Chúa Trời và Chúa Giê-su, ta đừng trở nên nô lệ của người ta.

Cho dù chồng tôi và tôi hầu hạ phụng sự người ta tựa như người nô lệ phụng sự người chủ vậy, nhưng chúng tôi không phải là nô lệ của người ta. Chúng tôi hầu hạ phụng sự người ta để giúp đỡ họ nhận biết Chúa Trời và Chúa Giê-su hầu cho họ được hưởng ơn cứu chuộc, chứ không phải vì lợi ích riêng của chúng tôi. Chúng tôi không bao giờ làm việc nghịch với lời dạy của Chúa Trời để làm đẹp lòng người khác. Chúng tôi vui lòng phụng sự giúp đỡ người ta, nhưng nếu họ bảo chúng tôi làm việc gì trái với lời dạy của Chúa Trời thì chúng tôi không làm, chúng tôi không phải là nô lệ của họ.

Nói tóm lại nô lệ của công nghĩa chẳng những hầu việc Chúa Trời, mà họ cũng hầu hạ phụng sự người ta, nhưng họ không bao giờ là nô lệ của người ta.

Chúng Ta Phải Chịu Khổ Vì Cớ Của Chúa Giê-su

Một người nô lệ của công nghĩa thì phải sẵn sàng chịu khổ vì cớ của Chúa Giê-su.

Giăng 15:20. ²⁰ Hãy nhớ lời ta đã nói cùng các ngươi: “Nô lệ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ ta thì cũng sẽ bắt bớ các ngươi; nếu họ đã vâng giữ lời ta thì cũng sẽ vâng giữ lời các ngươi.”

Nô Lệ Của Công Nghĩa (2)

Chúa Giê-su dạy rằng tại vì người đời đã bắt bớ Chúa, thì họ cũng sẽ bắt bớ chúng ta, vì nô lệ thì không lớn hơn chủ mình, nếu người ta đã bắt bớ người chủ thì họ hẳn bắt bớ những người nô lệ luôn. Ngược lại nếu người ta đã vâng giữ lời của Chúa, thì họ hẳn vâng giữ lời của nô lệ của Chúa.

Hỡi các bạn ơi, các bạn có sẵn sàng chịu khổ vì cơ của Chúa không? Nếu chúng ta giữ trung tín với Chúa, thì ta hẳn bị người đời bắt bớ. Nếu chúng ta không muốn bị bắt bớ, thì chỉ có một cách thôi, đó là đừng có giữ trung tín với Chúa. Nếu ta không giữ trung tín với Chúa, ta đi theo đường lối của thế gian, thì người đời sẽ yêu mến ta lắm, Chúa Giê-su đã nói ở **Giăng 15:19**. “Nếu các ngươi thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các ngươi không thuộc về thế gian và ta đã lựa chọn các ngươi ra khỏi thế gian, bởi cơ đó mà người đời ghét các ngươi.” Nhưng nếu ta lựa chọn con đường của thế gian, thì khi đến ngày Chúa Giê-su trở về, ta sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm ở bên ngoài. Ngược lại nếu ta lựa chọn con đường chịu khổ vì cơ của Chúa, Chúa sẽ chịu khổ cùng với ta, ta không có cơ đơn đâu, và khi Chúa trở về, Chúa sẽ khen ngợi ta rằng: “Hỡi tôi tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; ngươi đã trung tín trong vài việc nhỏ, ta sẽ lập ngươi cai quản nhiều việc; hãy đến vào sự vui mừng của chúa ngươi.”

Kết Luận

Hôm nay chúng ta đã học tập về chức vụ của nô lệ của công nghĩa. Một người nô lệ của công nghĩa thì phải hiến dâng chính mình và chi thể của mình cho Chúa Trời để làm dụng cụ cho sự công nghĩa:

- Đầu tiên ta phải trung tín trong mọi việc Chúa Trời giao cho ta làm.
- Thứ hai ta phải hầu hạ phụng sự người ta vì ơn cứu chuộc của họ, nhưng ta không bao giờ là nô lệ của người ta.
- Thứ ba ta phải chịu khổ vì cơ của Chúa Giê-su, nếu ta gìn giữ trung tín với Chúa, thì thế gian sẽ bắt bớ ta.